

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	<i><u>SSR Agata Mularska-Karamon</u></i>
Ławnicy:	Jan Dudarowski, Marta Działkowiak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Sylwia Rosa

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2015 r. w Lubinie

na rozprawie sprawy

z powództwa M. L.

przeciwko (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w K.

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne

I. uznaje za bezskuteczne wypowiedzenie umowy o pracę dokonane przez stronę pozwaną (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w K. powodowi M. L. pismem z dnia 07.07.2015 r.,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Lubinie - kwotę 6.123,00 zł tytułem opłaty sądowej od uiszczenia której powód był zwolniony.

UZASADNIENIE

Powód M. L. w pozwie skierowanym przeciwko (...) SA Oddział Zakłady (...) domagał się uznania wypowiedzenia umowy o pracę dokonanego pismem z dnia 7 lipca 2015 roku za bezskuteczne. W uzasadnieniu wskazał, że strona pozwana wypowiedziała umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony, wskazując jako przyczynę częstą absencję chorobową, która destabilizuje pracę oddziału i uniemożliwia realizację zadań produkcyjnych.

W uzasadnieniu powód podał, że jest zatrudniony u strony pozwanej od 1982 roku na stanowisku górnika strzałowego pod ziemią, posiada wysokie kwalifikacje zawodowe. Ciężka praca jaką wykonywał pod ziemią odbiła się na jego zdrowiu i powód od dziesięciu lat leczy się na przewlekłą obturacyjną chorobę płuc, astmę, cukrzycę oraz przeszedł zabieg ortopedyczny. W związku z powyższym w 2012 roku oraz dwukrotnie w 2015 roku był hospitalizowany. Absencja chorobowa w latach 2012 - 2015 była konieczna dla poratowania jego zdrowia. Leczenie sanatoryjne w latach 2013 - 2014 odbył w ramach urlopu. Powód zarzucił, że zarzut strony pozwanej, iż zwolnienia powoda destabilizują pracę oddziału i uniemożliwiają realizację zadań produkcyjnych jest bezzasadny.

Na rozprawie w dniu 10 września 2015 roku powód zarzucił naruszenie przez stronę pozwaną art. 39 k.p., podając, że w okresie wypowiedzenia umowy o pracę znajdował się w okresie ochronnym.

Strona pozwana (...) SA Oddział (...) w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że nieprzewidziane nieobecności powoda skutkowały koniecznością wyznaczenia zastępstw oraz uniemożliwiały udzielanie zaplanowanych innym pracownikom urlopów wypoczynkowych. Wskazała, że powód dostarczał kilkudniowe zwolnienia lekarskie, w związku z czym strona pozwana nie mogła przewidzieć absencji powoda, a co za tym idzie w sposób prawidłowy zorganizować pracy. Wpływało to negatywnie na realizację zadań produkcyjnych. Nadto strona pozwana wskazała, że w okresie od 2012 roku powód przebywał na zwolnieniach chorobowych łącznie 217 dni. Przeprowadzona z powodem w kwietniu 2015 roku rozmowa ostrzegawczo dyscyplinująca nie odniosła skutku, ponieważ po raz kolejny przedstawił zwolnienie lekarskie na okres 23 dni.

Strona pozwana ustosunkowując się do zarzutów powoda odnośnie naruszenia

art. 39k.p. podniosła, iż zarzut ten jest nieuzasadniony. Wskazała, że rzeczywisty staż pracy powoda na dzień 10 września 2015 roku wynosił 18 lat 5 miesięcy 12 dni. Decyzja ZUS przedstawiona przez powoda, w której wskazano obliczony staż pracy górniczej, wynoszący 23 lata 10 miesięcy i 18 dni wynika z zastosowania przez ZUS przy wyliczeniu okresów pracy górniczej do uzyskania uprawnień emerytalnych wskaźników w wymiarze półtorakrotnym, zgodnie z art. 50 d ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wskazała, że w stosunku do powoda okres pracy górniczej powinien być naliczony i uwzględniony rzeczywisty okres pracy górniczej bez jakichkolwiek przeliczników zgodnie z art. 50 a ustawy o emeryturach i rentach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. L. urodził się (...). Był zatrudniony u strony pozwanej od 17 sierpnia 1982 roku. Początkowo na stanowisku robotnika transportowego, ślusarza mechanika maszyn i urządzeń górniczych pod ziemią, ślusarza spawacza remontowego pod ziemią, młodszego górnika pod ziemią, górnika pod ziemią a od maja 2006 roku na stanowisku górnika strzałowego pod ziemią.

dowód: - umowa o pracę, akta osobowe karta B 9,

- charakterystyka pracownika, akta osobowe karta B 98

Strona pozwana po uprzednim dokonaniu konsultacji związkowej ze Związkiem Zawodowym (...), pismem z dnia 7 lipca 2015 roku wypowiedziała powodowi w umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wskazała: częstą absencją chorobową, która w sposób istotny wpływa na dezorganizację pracy oddziału, to jest powoduje częste nieplanowane utrudnienia w obłożeniu zajmowanego przez powoda stanowiska, co uniemożliwia realizację zadań produkcyjnych. Wskazano, że powoduje ona również konieczność wyznaczenia zastępstw przez innych pracowników oraz uniemożliwia udzielanie urlopów wypoczynkowych innym pracownikom zgodnie z planem urlopów. Wskazano również, że w kwietniu 2015 roku przeprowadzono z powodem rozmowę dyscyplinującą podczas której powód został poinformowany o uciążliwości i naganności swojego podejścia do obowiązków pracowniczych. Wykazał zrozumienie dla argumentów pracodawcy i deklarował poprawę swej postawy, jednak w maju 2015 roku po raz kolejny przedstawił zwolnienie lekarskie. Do pisma rozwiązującego umowę o pracę załączono zestawienia absencji chorobowych za okres od 2012 do 2015. Powód otrzymał pismo wypowiadające umowę o pracę 9 lipca 2015 roku.

Dowód: -pismo z dnia 6 lipca 2015 i 30 czerwca 2015, akta osobowe karta akt C 46,50,

- pismo z dnia 7 lipca 2015, akta osobowe karta akt C 51

Na dzień wręczenia powodowi pisma wypowiadającego umowę o pracę powód miał ukończone 51 lat i 9 miesięcy.

Powód w dniu 10 września 2015 roku złożył wniosek do ZUS o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w L. wydał w dniu 29 września 2015 roku decyzję odmowną. W uzasadnieniu której wskazał, że zgodnie z art. 50 a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- ukończył 55 lat życia,
- ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W decyzji wskazano, że powód nie nabył prawa do emerytury górniczej, gdyż na 10 września 2015 roku, tj. na dzień wystawienia zaświadczenia o zatrudnieniu, udowodnił 23 lata, 10 miesięcy i 18 dni pracy górniczej, wobec wymaganych 25 lat.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 29 września 2015 roku, karta 39

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie w pierwszej kolejności weryfikacji podlegał zarzut zgłoszony przez powoda naruszenia przez zakład pracy art. 39 k.p.

Zgodnie z tym przepisem pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę pracownikowi, któremu brakuje nie więcej niż 4 lata do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku.

Przepis art. 39 k.p. posługuje się pojęciem wieku emerytalnego. Wiek emerytalny w rozumieniu tego przepisu jest to powszechny wiek emerytalny oraz wiek uprawniający do przejścia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym, który dla określonych kategorii pracowników jest normalnym ustawowym wiekiem emerytalnym (górnicy). To z kolei sprawia, że tacy pracownicy w okresie czterech lat przed osiągnięciem obniżonego wieku emerytalnego właściwego dla ich kategorii zatrudnienia, korzystają ze szczególnej ochrony prawnej przewidzianej w art. 39 k.p..

Zatem w niniejszej sprawie istotnym dla ustalenia wieku emerytalnego powoda jest dokonanie analizy przepisów ustawy o emeryturach i rentach z funduszu ubezpieczeń społecznych. A w związku z tym, że powód był zatrudniony na stanowisku górnika a takim pracownikom przysługuje górnicza emerytura, to w niniejszej sprawie miał zastosowanie przepis art. 50 a cytowanej ustawy.

Zgodnie z tym przepisem górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnił łącznie następujące warunki:
- ukończył 55 lat życia, ma okresy pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50 C ust. 1, nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego. Przepis art. 50d cytowanej ustawy stanowi, że przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionych pod ziemią zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze państwa polskiego: w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy pogłębianiu szybów i robotach szybowych oraz w drużynach ratowniczych.

Zatem z przedłożonej przez powoda decyzji wynika, że ZUS dokonał przeliczenia okresu pracy górniczej powoda i przy zastosowaniu przelicznika z art. 50d wyliczył staż pracy górniczej powoda na dzień 10 września 2015 roku na 23 lata 10 miesięcy i 18 dni.

Strona pozwana zakwestionowała jedynie sam fakt, że do obliczania stażu pracy do nabycia górniczej emerytury zgodnie z zapisami art. 50 a ustawy o emeryturach i rentach należy uwzględnić rzeczywisty okres pracy górniczej a nie okres pracy górniczej z zastosowaniem przelicznika 1,5 zgodnie z art. 50 d tejże ustawy. Przy tym strona pozwana wskazała, że nie kwestionuje prawidłowości dokonania wyliczenia stażu pracy górniczej powoda z zastosowaniem przelicznika 1,5 co do zasady.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, oraz uwzględniając okoliczność bezsporną jaką jest wiek powoda i brakujących mu do 55 lat - 3 lat i 4 miesięcy, Sąd uznał, że powód znajdował się w okresie ochronnym wskazanym art. 39 k.p..

W stosunku do powoda wiek emerytalny, w którym uzyska on prawo przejścia na górniczą emeryturę jest to wiek 55 lat. Staż pracy niezbędny do uzyskania uprawnień emerytalnych na podstawie przepisu art. 50 a ustawy o emeryturach i rentach uzyskała za około 1,5 roku.

Nie sposób uznać zarzutu strony pozwanej co do wyliczenia stażu pracy powoda przez ZUS w decyzji odmawiającej przyznania prawa do górniczej emerytury w wymiarze półtorakrotnym. Zastosowanie tego przelicznika następuje bowiem w oparciu o przepisy ogólnie obowiązujące. Przepisy art. 50 d w sposób wyraźny wskazuje, w jakich sytuacjach można zastosować przelicznik w wymiarze półtorakrotnym stażu pracy górniczej przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury. Zatem zastosowanie takiego przelicznika stanowi normę przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej i nie może być wyłączone tylko na potrzeby stosowania art. 39 k.p.

Wobec faktu nie zakwestionowania prawidłowości dokonanego przez ZUS wyliczenia Sąd uznał, że wyliczenie to jest prawidłowe i w oparciu o treść decyzji uznał, że powód znajdował się w okresie ochronnym w rozumieniu przepisu art. 39 k.p.

Wobec powyższego zbędnym stało się prowadzenie postępowania dowodowego w zakresie merytorycznej zasadności dokonanego wypowiedzenia powodowi umowy o pracę. Uznając zatem, że strona pozwana naruszyła art. 39 k.p. Sąd na podstawie art. 45 k.p. ustalając, że wypowiedzenie umowy o pracę naruszyło przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę orzekł o bezskuteczności wypowiedzenia.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego oparto o treści art. 98 k.p.. Orzeczenie o kosztach sądowych, które nie zostały uiszczone, wobec zwolnienia powoda od obowiązku uiszczenia tych kosztów, zostało wydane na podstawie artykułu ust. 113 ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 98 kpc.